

Datum van
inontvangstneming

:

21/06/2023

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-283/23 - 1

Zaak C-283/23 [Marhon] ¹

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

2 mei 2023

Verwijzende rechter:

Hof van Cassatie (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

26 april 2023

Verzoekers tot cassatie:

FB

JL

Hof van Cassatie van België

Arrest

[*omissis*]

I. **FB**, [*omissis*] gedomicilieerd te [*omissis*] [België], beklaagde,

II **JL**, vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, met zetel te [*omissis*] [België], civielrechtelijk aansprakelijke partij,

verzoekers tot cassatie,

¹ Dit is een fictieve naam die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

[omissis]

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

De cassatieberoepen zijn gericht tegen een vonnis van 23 maart 2022 van de tribunal correctionnel d'Eupen (correctionele rechtbank Eupen), uitspraak doende in hoger beroep.

[omissis]

II. RELEVANTE FEITEN EN VOORGESCHIEDENIS VAN DE PROCEDURE

- 1 Op 28 februari 2019 heeft de politie in Sankt Vith een controle uitgevoerd van een voertuig voor houtransport bestaande uit een trekker (vrachtwagen) en een aanhangwagen, toebehorend aan de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid JL.

De trekker en de aanhangwagen zijn in de politiezone Eifel op een weegtoestel geplaatst. Uit de weegbriefjes bleek dat de trekker 38 240 kg woog en de aanhangwagen 26 740 kg, dat wil zeggen een totaalgewicht dat de toegestane maximummassa van 20 856 kg overschreed.

- 2 De bestuurder van de vrachtwagen, FB, is voor de tribunal de police d'Eupen, section Saint-Vith (politierechtbank Eupen, afdeling Sankt Vith), vervolgd voor de volgende strafbare feiten:
  - tenlastelegging A: het uitvoeren, als bestuurder op de openbare weg, van een vervoer van goederen over de weg met een voertuig waarvan de totale massa in beladen toestand hoger is dan de toegestane maximummassa, waardoor dit vervoer wordt geacht te zijn uitgevoerd zonder geldige nationale of internationale vergunning;
  - tenlastelegging B: het geven van instructies of stellen van daden, als verlader van een vervoer van goederen waarop de communautaire regelgeving, de wet van 15 juli 2013 (hierna nader omschreven) of haar uitvoeringsbesluiten van toepassing zijn, die hebben geleid tot de overschrijding van de toegelaten massa's en afmetingen van de voertuigen of slepen.

De werkgever van de bestuurder, voormelde vennootschap, is als civielrechtelijk aansprakelijke partij in het geding geroepen.

- 3 Bij vonnis van 2 februari 2021 heeft de tribunal de police d'Eupen, section Saint-Vith, de bestuurder van de vrachtwagen van de bovengenoemde tenlasteleggingen vrijgesproken op grond dat de weegbriefjes geen enkele aanwijzing bevatten over de persoon die de weging heeft verricht en over het merk en het serienummer van

het gebruikte weegtoestel, zodat niet kan worden vastgesteld of de weegbriefjes wel degelijk betrekking hebben op dat weegtoestel.

De procureur des Konings heeft tegen dit vonnis hoger beroep ingesteld.

- 4 Voor de tribunal de première instance d'Eupen, chambre correctionnelle, uitspraak doende in hoger beroep, hebben de vrachtwagenbestuurder en zijn werkgever aangevoerd dat het gewicht van het voertuig niet was gemeten met behulp van een weeginstrument dat voldeed aan de eisen van de toepasselijke regelgeving.

Volgens hen valt het gebruikte weeginstrument onder het koninklijk besluit van 12 oktober 2010 betreffende de goedkeuring, de ijking en de installatie van de meettoestellen gebruikt om toezicht te houden op de naleving van de wet betreffende de politie over het wegverkeer.

De tribunal d'Eupen heeft dit argument afgewezen.

Deze tribunal heeft opgemerkt dat artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 oktober 2010 bepaalt dat het van toepassing is „onder voorbehoud van de toepassing van andere reglementering betreffende specifieke toestellen” en heeft geoordeeld dat in casu het gebruikte weeginstrument wordt beheerst door het besluit waarbij richtlijn 2014/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van niet-automatische weegwerktuigen is omgezet in Belgisch recht, te weten het koninklijk besluit van 12 april 2016 betreffende de niet-automatische weeginstrumenten.

Na onder meer te hebben vastgesteld dat het merk en het serienummer van het weeginstrument waren bepaald, dat het weeginstrument was geijkt, dat het toestel een herijk had ondergaan die vier jaar geldig was en dat zowel de vrachtwagenbestuurder als zijn werkgever de in het proces-verbaal vermelde overbelasting had erkend, heeft de tribunal d'Eupen bij vonnis van 23 maart 2022 de vrachtwagenbestuurder inzake de tenlasteleggingen A en B veroordeeld tot een geldboete van [omissis] [3 200] EUR [omissis] en tot ontzegging van de rijbevoegdheid tot het besturen van alle motorvoertuigen voor de duur van drie maanden.

- 5 De bestuurder van de vrachtwagen (hierna: „verzoeker”) en zijn werkgever (hierna: „verzoekster”) hebben tegen dit vonnis beroep ingesteld bij het Hof van Cassatie.

III. RELEVANTE WETTELIJKE BEPALINGEN

- 6 De feiten van tenlastelegging A zijn strafbaar op grond van artikel 21, eerste alinea, 5°, en artikel 35, 4°, van het koninklijk besluit van 22 mei 2014 betreffende het goederenvervoer over de weg, en van artikel 41, § 3, van de wet

van 15 juli 2013 betreffende het goederenvervoer over de weg en houdende uitvoering van de verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van richtlijn 96/26/EG van de Raad en houdende uitvoering van de verordening (EG) nr. 1072/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal goederenvervoer over de weg.

Overeenkomstig artikel 21, eerste alinea, van voormeld koninklijk besluit zijn „[d]e nationale en de communautaire vergunningen [...] ongeldig: 5° wanneer zij worden gebruikt voor een voertuig of sleep waarvan de totale massa in beladen toestand of waarvan de afmetingen hoger zijn dan de voor dit voertuig of deze sleep toegelaten normen of dan de normen toegelaten door het algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen”.

Artikel 35, 4°, van dit besluit bepaalt dat „[d]e vergunningen internationaal vervoer [...] ongeldig [zijn] [...] wanneer zij worden gebruikt voor een voertuig of sleep waarvan de totale massa in beladen toestand of waarvan de afmetingen hoger zijn dan de voor dit voertuig of deze sleep toegelaten normen of dan de normen toegelaten door het algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen”.

Overeenkomstig artikel 41, § 3, van de wet van 15 juli 2013 „[w]orden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met geldboete van 500 euro tot 50 000 euro [*omissis*], of met één van deze straffen alleen, zij die de volgende bepalingen van de communautaire regelgeving, deze wet en haar uitvoeringsbesluiten overtreden: 1° de verplichting houder te zijn van een geldige vergunning [...]”.

- 7 De feiten van tenlastelegging B zijn genoemd in artikel 43, § 3, van de voornoemde wet van 15 juli 2013, waarin wordt verwezen naar de straffen zoals vastgesteld in artikel 41, § 3.

Artikel 43, § 3 van deze wet bepaalt: „De opdrachtgever, de verlader, de vervoerscommissienair of de commissienair-expediteur van een vervoer van goederen waarop de communautaire regelgeving, deze wet of haar uitvoeringsbesluiten van toepassing zijn, worden op dezelfde wijze gestraft als de daders van de hierna genoemde inbreuken indien zij instructies hebben gegeven of daden hebben gesteld die tot deze inbreuken hebben geleid: 1° de overschrijding van de toegelaten massa's en afmetingen van de voertuigen of slepen”.

- 8 Artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 april 2016 luidt: „Dit besluit voorziet in de omzetting van richtlijn 2014/31/EU van het Europees Parlement en de Raad

van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van niet-automatische weeginstrumenten”.

Overeenkomstig artikel 2, § 1, van dit besluit is „[d]it besluit [...] van toepassing op alle niet-automatische weeginstrumenten”.

Artikel 2, § 2, ervan luidt:

„Voor de toepassing van dit besluit worden de volgende toepassingsgebieden van niet-automatische weeginstrumenten onderscheiden:

- 1° bepaling van de massa voor handelstransacties;
- 2° bepaling van de massa voor de berekening van een tolgeld, tarief, belasting, premie, boete, bezoldiging, vergoeding of soortgelijk verschuldigd bedrag;
- 3° bepaling van de massa voor de toepassing van wetten en wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of voor gerechtelijke expertises;
- 4° bepaling van de massa in de medische praktijk voor het wegen van patiënten voor observatie, diagnose en medische behandelingen;
- 5° bepaling van de massa voor de vervaardiging van medicijnen op voorschrift in de apotheek en bepaling van de massa tijdens analyses die in medische en farmaceutische laboratoria worden uitgevoerd;
- 6° bepaling van de prijs op grond van de massa voor rechtstreekse verkoop aan het publiek en voor voorverpakte goederen;
- 7° alle niet onder 1° tot en met 6° genoemde toepassingen”.

Krachtens artikel 32 zijn „[d]e instrumenten die voor de in artikel 2, § 2, 1° tot en met 6°, vermelde toepassingen worden gebruikt [...] onderworpen aan de algemene voorschriften betreffende de herijk en de technische controle van de meetwerktuigen”.

IV. BESLISSING VAN HET HOF

A. Cassatieberoep van verzoeker:

Tweede middel:

Eerste onderdeel:

- 9 Het middel betreft schending van het koninklijk besluit van 12 april 2016 betreffende de niet-automatische weeginstrumenten.

Voor de tribunal correctionnel hebben verzoekers aangevoerd dat het weegtoestel waarmee de politie heeft vastgesteld dat het voertuig te zwaar was geladen, niet voldeed aan de voorwaarden van het koninklijk besluit van 12 oktober 2010 betreffende de goedkeuring, de ijking en de installatie van de meettoestellen gebruikt om toezicht te houden op de naleving van de wet betreffende de politie over het wegverkeer.

Met het middel wordt verweten dat in het vonnis is geoordeeld dat dit weeginstrument niet onderworpen was aan de criteria van voormeld koninklijk besluit, maar moest voldoen aan de criteria van het koninklijk besluit van 12 april 2016. Volgens verzoeker is laatstgenoemd koninklijk besluit, waarbij richtlijn 2014/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van niet-automatische weegwerktuigen is omgezet, niet bedoeld om te worden toegepast in strafzaken. Verzoeker voert eveneens aan dat het koninklijk besluit van 12 oktober 2010 voorziet in de toepassing van meer specifieke erkenningsvoorschriften voor keuringsinstellingen dan die welke in het koninklijk besluit van 12 april 2016 zijn opgenomen.

- 10 De werkingssfeer van voormelde richtlijn wordt bepaald door artikel 1 ervan en volgens lid 2 van dat artikel worden voor de toepassing van de richtlijn meerdere toepassingsgebieden van niet-automatische weegwerktuigen onderscheiden, waaronder met name onder c), „bepaling van de massa voor de toepassing van wetten en wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen” en onder g), „alle onder [voorgaande punten] genoemde toepassingen”.

Enerzijds bepaalt artikel 3, lid 1, van de richtlijn dat „de lidstaten [...] de nodige maatregelen [nemen] om ervoor te zorgen dat alleen werktuigen die aan de toepasselijke voorschriften van deze richtlijn voldoen op de markt mogen worden aangeboden”.

In artikel 2, punt 3, wordt „op de markt aanbieden” gedefinieerd als het in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling, verstrekken van een werktuig met het oog op distributie of gebruik op de markt van de Unie.

Anderzijds bepalen artikel 3, lid 2, en artikel 3, lid 3, van de richtlijn dat „[d]e lidstaten [...] de nodige maatregelen [nemen] om ervoor te zorgen dat voor de in artikel 1, lid 2, onder a) tot en met f), vermelde toepassingen alleen werktuigen in gebruik kunnen worden genomen die voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn [of die] in overeenstemming met de toepasselijke voorschriften van deze richtlijn [zijn]”.

Laatstgenoemde maatregelen verwijzen niet naar het begrip „op de markt aanbieden” en dus evenmin naar de distributie of het gebruik, in het kader van een handelsactiviteit, van de betrokken werktuigen, maar wel naar het gebruik ervan met name voor de bepaling van de massa voor de toepassing van wetten en wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen.

De titel van de richtlijn lijkt echter restrictiever, aangezien deze strekt tot harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het „op de markt aanbieden” van niet-automatische weegwerktuigen.

Het koninklijk besluit van 12 april 2016 neemt de inhoud van de hierboven bedoelde bepalingen van de richtlijn over.

Derhalve rijst de vraag of de richtlijn en het Belgische besluit tot omzetting ervan van toepassing zijn op een situatie als de onderhavige, waarin het betrokken weeginstrument is gebruikt voor de toepassing van wetten en wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van strafrechtelijke aard, dat wil zeggen niet in het kader van een handelsactiviteit, wat betreft de gebruiker.

- 11 Aangezien deze vraag betrekking heeft op de uitlegging van een handeling van een instelling van de Europese Unie, dient overeenkomstig artikel 267, derde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie het Hof van Justitie van de Europese Unie te worden verzocht hierover bij prejudiciële beslissing uitspraak te doen.

B. Cassatieberoep van verzoekster:

- 12 Het Hof houdt iedere nadere uitspraak aan in afwachting van het antwoord op de in het dictum van dit arrest gestelde prejudiciële vraag.

OM DEZE REDENEN,

BEHAGE HET AAN HET HOF

Iedere nadere uitspraak aan te houden tot het Hof van Justitie van de Europese Unie bij prejudiciële beslissing over de volgende vraag uitspraak zal hebben gedaan:

„Zijn artikel 1, artikel 2, lid 3, en artikel 3 van richtlijn 2014/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van niet-automatische weegwerktuigen van toepassing op het gebruik, door justitiële of politieke autoriteiten, van niet-automatische weegwerktuigen voor de bepaling van de massa van voertuigen voor de toepassing van nationale wetten en wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen, die in strafrechtelijke sancties voorzien en die, zoals artikel 41, § 3, 1°, en artikel 43, § 3, 1°, van de wet van 15 juli 2013 betreffende het goederenvervoer over de weg en houdende uitvoering van de verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van richtlijn 96/26/EG van de Raad en houdende uitvoering van de verordening (EG) nr. 1072/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal

goederenvervoer over de weg, en artikel 21, eerste alinea, 5°, en artikel 35, 4°, van het koninklijk besluit van 22 mei 2014 betreffende het goederenvervoer over de weg, het in het verkeer brengen van voertuigen verbieden waarvan de gewogen massa de toegestane maximummassa overschrijdt?”

[*omissis*] Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, Tweede kamer, te Brussel, [*omissis*] en uitgesproken ter openbare terechtzitting van zesentwintig april tweeduizend drieëntwintig [*omissis*].

